

ξανδρινή κοινωνία, ἡ τοσοῦτον καλαισθητος καὶ σχετικῶς πλουσία διέρχεται τὸν καιρὸν τῆς ἐν μονοτονίᾳ, διατί, δὲν γνωρίζω, ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι τοῦτο προέρχεται, διότι δὲν εὐρίσκεται κατάλληλος ἀνὴρ ν' ἀναλάβῃ τὴν initiative, ἡ Ἀλεξάνδρεια τοῦτέστι δὲν ἔχει τὸν Τσόχαν καὶ τὸν Χαραμῆν τῆς.

Αὐται, φίλε μου κύριε Σκόκε, αἱ ἐντυπώσεις μου τοῦ ὀλίγου χρόνου, καθ' ὃν διαμένω ἐνταῦθα. Θὰ σοὶ γράψω περισσότερα, ἰδίως διὰ τὸ ἐσωτερικόν, τὸ προσεχές ἔτος, ἂν τύχω καὶ αὐθις τῆς φιλοξενίας τοῦ ὠραίου σου Ἡμερολογίου ἕως τότε δὲ καλὴν ἀντάμωσιν!

Ἀλεξάνδρεια 8 Αὐγούστου 1892.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΠΑΪΡΑΣ

ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΕΙΝΑ

Ὁ ἰατρὸς δυσκολεύεται νὰ διαγνώσῃ ὅτι ὁ ἀσθενὴς τοῦ πάσχει ἀπὸ χρονίαν . . . πείναν καὶ ἀναπαράδιαν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ. — Νὰ σοῦ δώσω μίαν συνταγὴν διὰ τὸ Βασιλικὸν φαρμακεῖον διὰ νὰ σοῦ τὴν ἐκτελέσουν χωρὶς πληρωμὴν...

Ο ΑΣΘΕΝΗΣ. — Δὲν θὰ ἦτο καλλίτερα γιὰ τρὲ νὰ μου δώσετε καμμίαν ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν ;